

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/276/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814100001
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3814100001.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: X. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. V., Z. XXXX/X, proti odporcovi: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, právne zastúpený JUDr. Margaretou Polčíkovou, advokátkou so sídlom v Prievidzi, v konaní o nariadenie predbežného opatrenia - zákazu vstupu do bytu, na odvolanie odporcu, proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. januára 2014, č.k. 0C/1/2014-43, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu, ktorým predbežným opatrením nariadil odporcovi V. Z., nar. XX.XX.XXXX, aby dočasne nevstupoval do bytu, nachádzajúceho sa na Ul. G.. č. XXXX/X na X. V., druhý vchod v K. V., potvrdzuje, s tým, že predbežné opatrenie bude platiť do právoplatného skončenia konania o návrhu navrhovateľky na obmedzenie, resp. vylúčenie odporcu z užívania tohto bytu.

Súd ukladá navrhovateľke, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia, podala na Okresný súd v Prievidzi návrh vo veci samej, ktorým je návrh na obmedzenie, resp. vylúčenie odporcu z užívania tohto bytu.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, okresný súd rozhodol tak, že predbežným opatrením uložil V. Z., nar. XX.XX.XXXX, aby dočasne nevstupoval do bytu, nachádzajúceho sa na Ul. Z. č. XXXX/X na X. V., P. v K. V., a to do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva. Súd uložil navrhovateľke, aby v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia, podala na Okresný súd v Prievidzi, návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Uviedol, že predbežné opatrenie pre odporcu platí do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom podaným proti odporcovi, domáhala vydania predbežného opatrenia, ktorým by mu bol uložený zákaz vstupu do bytu na Ul. Z. č. XXXX/X na X. V., P. v K. V., a to do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva. Svoj návrh odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom uzatvorila dňa 10.01.2009, z manželstva sa narodili dvojčičky, a to S. Z., nar. XX.XX.XXXX a G. Z., nar. XX.XX.XXXX. Z prechádzajúceho manželstva má ešte tri deti. S predchádzajúcim manželom sa rozviedla, nakoľko ju bil, týral, bezdôvodne obviňoval a ponižoval. Pol roka žila v krízovom centre v O.. Súčasne navštevovala psychiatrickú ambulanciu a brala predpísané lieky. Neskôr sa jej podarilo získať nájomný byt na Ul. Z., taktiež v K. V., kde doteraz býva s deťmi. Postupne sa jej psychický stav zlepšoval a lekári jej vysadili všetky lieky. Z uvedeného dôvodu si našla zamestnanie vo firme O. v K. V., kde pracovala pokiaľ neotehotnela. Jej psychický stav sa zlepšil, psychické problémy úplne pominuli. Deti už nechcela mať, nakoľko už z predchádzajúceho manželstva ich mala tri. Odporca však deti nemal, a preto naliehal a silou mocou sa ju snažil presvedčiť, aby mali spoločné dieťa. Zo začiatku ich spolužitie nebolo až také bezproblémové, ale dalo sa vydržať. Odporcovi

hlavne vadili jej deti z predchádzajúceho manželstva, na ktoré často kričal, nadával im do "S.... S.", "B. a P.". Navrhovateľka znovu začala navštevovať psychiatrickú ambulanciu a začala brať lieky, lebo znova začala mať tie zlé pocity, ktoré mala počas prvého manželstva. Deti boli podráždené a aj na najmladšie deti, to nemalo pozitívny vplyv. Ďalším problémom, bol intímny život s odporcom. Vyhrážal sa jej, že ju dostane do blázince a že jej deti zoberie. Začala ho úplne odmietat', styk mala s ním len vtedy, keď potrebovala peniaze na chod domácnosti. Neskôr začala pociťovať k odporcovi odpor a hnus a čakala, kedy odíde do práce. Ich spolužitie posledné dva roky spočívalo v tom, že po návrate z turnusu, keď ho odmietla, alebo keď nemal náladu, tak pozdravil dvojičky a potom išiel na B. k rodičom, kde bol celý čas a do roboty odišiel bez toho, že sa doma zastavil. Posledné mesiace, sa agresivita odporcu stupňovala. Po uvedených násilnostiach, sa navrhovateľka rozhodla, že odporcu do domácnosti nepustí, taktiež mu oznámila, že nemieni s ním už žiť v jednej domácnosti, lebo všetky psychické ťažkosti, ktoré má, tak má kvôli nemu. Náklady na bývanie a ostatné výdavky, v plnej miere hradí navrhovateľka. Odporcovi bolo predbežným opatrením uložené prispievať na výživu dvojčiek, mesačne 140,- Eur. Dňa 12.09.2013 podala na odporcu trestné oznámenie za ublíženie na zdraví a dňa 23.09.2013, za zločin znásilnenia a nebezpečného vyhrážania.

Ďalej v odôvodnení, s odkazom na ustanovenia § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. g/, § 76 ods. 3 O.s.p. uviedol, že po oboznámení sa s obsahom spisu, súd dospel k záveru, že návrh na vydanie predbežného opatrenia, je podaný dôvodne. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením, nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia. Je však nutné, aby boli preukázané aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. V danom prípade súd zistil, že medzi účastníkmi je potrebné dočasne upraviť pomery v dôsledku násilného správania sa odporcu, ďalšieho ataku na navrhovateľku, prípadne maloleté deti, z predchádzajúceho manželstva. Navrhovateľka podala na odporcu dňa 11.10.2013, trestné oznámenie za ublíženie na zdraví a dňa 23.09.2013, za zločin znásilnenia a nebezpečného vyhrážania. Z lekárskeho správ Q.. O. bolo zistené, že navrhovateľka je liečená na psychiatrickej ambulancii pre stavy úzkosti a strachu, na čom sa môže podieľať situácia v rodine. Účastníci konania sú manželia a ich manželstvo dosiaľ právne trvá. Okresný súd v Prievidzi pod č.k. 11P/70/2013 vo veci starostlivosti o mal. deti Z.: S. a G., nar. 11.05.2009 v konaní o zverenie mal. detí a určenie výživného rozhodol na návrh otca dňa 29.11.2013 predbežným opatrením, ktorým dočasne upravil styk otca s mal. deťmi a uložil mu povinnosť plniť si voči každej maloletej vyživovaciu povinnosť mesačne v sume 70,- Eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12.2013. Navrhovateľka podala na okresný súd návrh na určenie manželského výživného č.k. 13C/107/2013, kde ešte súd nerozhodol. V súčasnosti navrhovateľka zvažuje podať návrh o rozvod manželstva. Z dokladov nachádzajúcich sa v spise je zrejmé, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú vážne narušené a z uvedeného možno vyvodit', že navrhovateľka môže mať obavy o svoje zdravie, preto vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd uložil odporcovi, aby dočasne nevstupoval do bytu, nachádzajúceho sa na Ul. Z. č. XXXX/X na X. V., P. B. v K. V., nakoľko je potrebné chrániť ju a umožniť jej dôstojný a pokojný život bez akéhokoľvek ohrozenia. Keďže predbežné opatrenie je charakteristické svojou dočasnou, súd zároveň určil dobu jeho platnosti voči odporcovi. Obmedzenie vstupu do bytu na Ul. Z. č. XXXX/X na X. V., P. v K. V., sa na odporcu bude vzťahovať až do právoplatného ukončenia konania vo veci samej, t.j. do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva účastníkov. Zároveň uviedol, že podľa ustanovenia § 77 ods. 1 písm. a/ O.s.p., predbežné opatrenie zanikne zo zákona aj vtedy, ak navrhovateľka v určenej lehote nepodá návrh na začatie konania tak, ako jej to súd uložil.

Uznesenie okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a žiadal, aby odvolací súd, napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zamietne. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím uplatnil dôvod odvolania, uvedený v § 205 ods. 1 písm. d/ O.s.p. a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatnil dôvod odvolania, uvedený v § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Uviedol, že v žiadnom prípade nemôže súhlasit' so záverom súdu prvého stupňa, že v súčasnej dobe je potrebné dočasne upraviť pomery v dôsledku jeho násilného správania vo vzťahu k navrhovateľke, prípadne maloletým deťom, pochádzajúcim z jej predchádzajúceho manželstva. Je si vedomý toho, že skutočnosti ňou uvedené, sú veľmi vážne a keby boli pravdivé, tak podľa jeho názoru, bola by sa s takýmto návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, obrátila na súd už skôr, rovnako tak by bola podala návrh na rozvod manželstva, čo však neurobila. Návrh na

predbežné opatrenie, je podľa neho len reakciou na to, že jej bolo vznesené obvinenie za prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, resp. bytu, pretože mu neoprávnenne bráni v užívaní bytu tým, že vymenila vložku zámku na vchodových dverách a odmietla mu umožniť vstup do bytu a užívať veci nachádzajúce sa v ňom. Na takéto konanie nemala právny nárok, pretože uzatvorením manželstva, sa stali spoločnými nájomcami predmetného bytu. Poukázal na to, že navrhovateľka podala aj návrh na určenie manželského výživného, ktoré sa vedie pod číslom 13C/107/2013, v ktorom uviedla, že z dôvodu pretrvávajúcich nezhôd, odporca z jej bytu odišiel. Z uvedeného vyplýva, že teda nezhody medzi nimi považovala len za nezhody bežné, o ktorých sa zmienila okrajovo, pričom neuviedla, že ho z predmetného bytu vyhodila. Rovnakého dňa ako tento návrh, ktorý je zo dňa 19.11.2013, podala aj návrh na zverenie maloletých detí pochádzajúcich z manželstva do jej osobnej starostlivosti a určenie vyživovacej povinnosti, v ktorom uvádza, že správanie odporcu sa zmenilo natoľko, že fyzicky napadol tak ju, ako aj jej matku, v súvislosti s čím, odporca poukazuje na to, že navrhovateľka sa tam zmieňuje len o jednom fyzickom konflikte. Ani v jednom z týchto návrhov neuvádza také skutočnosti, ktoré popisuje v návrhu na predbežné opatrenie. Rovnako tieto skutočnosti, neuvádza ani v konaní o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, ktoré je vedené pred OS Prievidza, pod číslom 11P/70/2013. Vo výpovedi v predmetnom konaní, len uvádza, že koncom septembra 2013, prišiel otec detí domov, otvoril dvere a začal mlátiť ju aj jej matku, na čo mu ona zbalila veci a vymenila zámok. Podľa odporcu z tejto výpovede vyplýva, že mali bežné manželské nezhody, ako v každom inom manželstve. Ďalej odporca v odvolaní poukazuje na dôvody uzatvorenia ich manželstva, postupne sa vyvíjajúce nezhody medzi nimi. Poukazuje na vulgarizmy, ktoré pri verbálnom prejave používajú maloleté deti. Poprel tvrdenie navrhovateľky, že by sa deťom vyhrážal, týmto nadával, táto nikdy nenamietala proti tomu, keď deti na ich nevhodné správanie upozorňovali. Teraz to však zneužíva proti nemu. Poukázal na to, že to bola ona sama, ktorá žiadala, aby proti správaniu detí zakročil. Nepoprel, že P., dal dve výchovné facky, ale len preto, že ho o to žiadala samotná navrhovateľka. Uviedol, že pokiaľ by tak zle vychádzal s deťmi navrhovateľky, ako tvrdí, nebol by založil stavebné sporenie pre P., ktoré mu ona zrušila a finančné prostriedky z účtu vybrala. Rovnako prispel na vodičský preukaz pre P.. Tento s ním dokonca bol aj v Senci na brigáde, aby si zarobil nejaké finančné prostriedky. Rovnako poprel tvrdenie navrhovateľky, že by si vynucoval peniazmi intímny styk. Podľa jeho názoru, ich intímny život bol v poriadku a stále má k navrhovateľke citový vzťah. Nikdy ju v tomto smere k ničomu nenútil, a to ani pod hrozbou násilia. Tieto skutočnosti, sú aj predmetom vyšetrovania v súvislosti s trestným oznámením, ktoré navrhovateľka na neho podala, v ktorom konaní bol vypočutý ako svedok, bola medzi nimi urobená aj konfrontácia, ktoré konanie doposiaľ nie je skončené a nebolo mu vznesené ani obvinenie. V súvislosti s trestným oznámením vo veci nebezpečného vyhrážania, bol vypočutý na polícii v K. V., ktoré konanie bolo ukončené dňa 15.11.2013 s poukazom na to, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania. Nikdy sa nikomu nevyhrážal fyzickou likvidáciou, ani tým, ako tvrdí, že ju dostane do bláznica, resp. že jej zoberie deti. Ide o účelové tvrdenia navrhovateľky, ktoré ničím nepodložila. Poukázal na to, že ešte v lete 2013, boli spolu na dovolenke v Taliansku, na kúpalisku v Rajci, na zemiakovkej brigáde na východe Slovenska. Pokiaľ by skutočnosti, ňou tvrdené v návrhu, boli pravdivé, nebola by s ním tieto pobyty absolvovala. V súvislosti s jej tvrdeniami, pokiaľ ide o incident zo septembra 2013, uviedol, že pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že jej dal dve facky a zbil aj jej mamu, neuviedla, že prvú facku mu dala ona, Nepoprel, že je pravdou, že na toto neprimerane reagoval. Pripojil tri kusy CD nosičov, preukazujúcich zábery z ich spoločného života. Ďalej predložil kópiu čestného prehlásenia svojej sestry Q.U., z ktorého vyplýva, že deti S. a G., strávili spoločný víkend s ním, teda so svojím otcom vo Vislanke u starých rodičov a boli spokojné, šťastné a usmiate. Ďalej pripojil kópiu čestného prehlásenia P. S., ktorá, ako vyplýva z jeho obsahu, sa mala s navrhovateľkou o aktuálnej situácii v manželstve účastníkov rozprávať, rozprávala sa o tom aj s navrhovateľkiným synom P., ktorý sa vyjadril, že chce, aby odporca s nimi ďalej žil. Rovnako na ňu apeloval aj jej syn P., aby sa s odporcom porozprávala, na čo ona reagovala tak, že sa nemá do toho starať. Ďalej pripojil vyjadrenie H.. F. V., z ktorého vyplýva, že sa vzorne staral o deti navrhovateľky z prvého manželstva, ako aj o ich dve spoločné dcéry. Pokiaľ súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o skutočnosť, že navrhovateľka podala dňa 11.10.2013 trestné oznámenie za ublíženie na zdraví a dňa 23.09.2013, za zločin znásilnenia a nebezpečného vyhrážania, poukázal na to, že v týchto veciach mu doposiaľ nebolo vznesené obvinenie, je len o preverovaný, ako podozrivého. Poukázal na to, že pokiaľ by mu aj bolo vznesené obvinenie, nie je možné z tejto situácie vyvodit', že sa protiprávneho konania dopustil, pokiaľ nebude právoplatne odsúdený. Konflikty uvádzané navrhovateľkou nie sú aktuálne, poukazuje na závery psychologických posudkov vypracovaných pre potreby iných konaní, v rámci ktorých maloleté deti síce mali voči nemu výhrady, ale všetky uvádzali, že konflikty vyvoláva a navrhovateľku „diriguje“, jej matka a sestra. Žiadal, aby si súd pripojil spis, vedený pod č. 13P/247/2011, v rámci ktorého, boli posudky vypracovávané. Poukázal na to, že z

lekárskych správ predložených navrhovateľkou vyplýva, že bola v liečení psychiatra a psychológa, ktoré psychické problémy, však súviseli s jej predchádzajúcim vzťahom. Uviedol, že konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia, musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov, alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia a dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, čo podľa jeho názoru, v konaní preukázané nebolo. Uviedol, že do predmetného bytu sa nepokúšal dostať ani dobrovoľne, ani násilím a neuvádza to ani navrhovateľka v návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Naposledy bol v byte so súhlasom navrhovateľky, za prítomnosti pani S. dňa 15.11.2013. Od tejto doby chodí len pred byt za účelom stretnutia sa s maloletými deťmi, pochádzajúcimi z manželstva. Dôvodnosť predbežného opatrenia navrhovateľka opiera o jediný konflikt, a to fyzické napadnutie, ku ktorému došlo pred štyrmi mesiacmi v septembri 2013, ktorý však ona sama fackou, ktorú dala odporcovi, vyprovokovala, pričom išlo o jediné fyzické napadnutie, tak navrhovateľky, ako aj jej matky, zo strany odporcu, čo potvrdila sama na pojednávaní. K žiadnym iným fyzickým útokom na ňu nedošlo a k žiadnym fyzickým útokom nedošlo ani na deti z jej prvého manželstva. V jeho prípade, teda nejde o žiadne stupňovanie agresivity voči navrhovateľke, resp. jej maloletým deťom, pochádzajúcim z predchádzajúceho manželstva. V súvislosti s tým uviedol, že maloletá P., dcéra navrhovateľky, je síce oficiálne zverená do starostlivosti navrhovateľky, avšak od septembra 2013, býva u svojho otca v S., kde chodí aj do školy, čo zámerne navrhovateľka neuviedla.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že v celom rozsahu zotrváva na svojom návrhu, pretože od incidentu, kedy ju odporca fyzicky napadol, ju tento neustále obťažuje, vyhráža sa jej a robí to spôsobom a pod zámienkou, že sa chce rozprávať s deťmi, zavolá jej, potom sa jej vyhráža, čo ona eliminuje tak, že mu nedvíha telefón a pri odovzdávaní detí na stretnutie s odporcom, si prizýva nezúčastnenú osobu, ktorá v prípade jeho vyhrážok, by jej vedela dosvedčiť jeho správanie. Uviedla, že v tomto smere sa nemôže obrátiť na políciu v K. V., pretože odporca tam má kamaráta, ktorý mu radí, ako sa má správať a následkom čoho, jej aj bolo vznesené obvinenie po tom, ako príslušníci polície, potrebné výpovede týmto potrebám prispôsobili. Poukázala na to, že odporca, po dobu ich manželstva, sa odmietal prihlásiť k trvalému pobytu v predmetnom byte s odôvodnením, že on tam domov nemá, ale po tom, ako ho po incidente vyhodila, trval na tom, aby tam mal zapísaný trvalý pobyt. Poukázala na to, že ona sama nemá právnické vzdelanie, nemá finančné prostriedky na advokáta, a preto jej jednotlivé podania nemusia byť časovo a chronologicky zharmonizované. Uviedla, že aktuálne už podala aj návrh na rozvod manželstva, pretože s odporcom, ktorý je tyranom, nemieni ďalej žiť v spoločnej domácnosti. V prebiehajúcich trestných konaniach, sa vykonáva dokazovanie, preto je zrejmé, že doposiaľ nemôžu byť, vzhľadom na náročnosť tohto procesu, ukončené. Uviedla, že vzťah odporcu k ich spoločným deťom a k jej deťom z predchádzajúceho manželstva nebude komentovať, pretože k tomuto sa kvalifikovane vyjadria príslušní znalci v procese trestného konania. Podľa nej z odvolania odporcu vyplýva, že ona bola pre neho vždy len vzduch, domáca pani bez práva a sexuálnym objektom. Čestné prehlásenia predložené odporcom, považuje za účelové a tendenčné. Uviedla, že z vyjadrenia detí pred psychologičkou ÚPSVaR vyplýva, že deti k starým rodičom na B. nechcú ísť, na čo psychologička odporcu upozornila, že ich k tomu nesmie nútiť. Uviedla, že svedkami jeho vyčítania vo vzťahu k jej deťom z predchádzajúceho manželstva, bola aj jeho rodina, ktorá ho v jeho prejavoch správania upokojovala a pokiaľ by k tomu nebolo prišlo, bolo by jeho správanie ešte horšie, čo tiež bude predmetom vyšetrovania. Nepoprela, že by v manželstve, okrem týchto negatívnych prejavov odporcu, neboli samozrejme aj pozitívne veci. Rozvrat ich vzťahov, nech podľa jej názoru, posúdi súd v konaní o rozvod manželstva. Uviedla, že v dôsledku správania odporcu, je ona v zlom psychickom stave a po poslednej jeho návšteve, musela vyhľadať lekársku pomoc. Uviedla, že odporca sa nezastaví pred ničím. Nejde mu o to, aby sa mohol zdržiavať v jej byte, ale chce dosiahnuť jej trestné stíhanie, čím sa jej neustále vyhráža, a to aj v prítomnosti detí, ktoré sa jej pýtali, prečo bude musieť ona ísť do „basy“. Napriek tomu, že odporca si je vedomý, že takéto vyjadrenia na ňu zle psychicky vplyvajú, stále v nich pokračuje, je nevyrovnanou osobnosťou, pred svedkami rozpráva milo, ale keď ho nikto nepočuje, je arogantný, vulgárny a z jeho reakcií má veľký strach. Uviedla, že každý deň plače pretože zle psychicky znáša tento stav a stále sa jej vracajú aj spomienky na predchádzajúceho manžela, ktorý ju tiež bil, čo si spája aj s chovaním terajšieho manžela, teda odporcu, ktorý ju znásilnil a psychicky týral. Za týchto okolností, si nevie predstaviť svoj život s ním, v jednej domácnosti.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu v časti nariadenia predbežného opatrenia je vecne správne, preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť, s tým, že súdom prvého stupňa uvedenú dobu trvania predbežného opatrenia a s tým

súvisiacu povinnosť uloženú navrhovateľke, bolo potrebné za použ. § 220 O.s.p. zmeniť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Uznesenie okresného súdu je správne, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu, pokiaľ ide o dôvody nariadenia predbežného opatrenia, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné, k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústavy), nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu, alebo trestu.

Z ustanovenia čl. 19 ods. 2 ústavy vyplýva, že každý má právo na ochranu života, pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovoru), nikoho nemožno mučiť, alebo podrobovať neľudskému, alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu, alebo trestu.

Z ustanovenia čl. 8 ods. 1 dohovoru vyplýva, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydliá a korešpondencie.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom, na inom orgáne Slovenskej republiky.

Z ustanovenia čl. 6 ods. 1 dohovoru vyplýva, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach, alebo záväzkoch.

Podľa § 3 O.s.p. občianske súdne konanie, je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré holo ohrozené, alebo porušené.

Z ustanovenia § 74 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že pred začatím konania, môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Predbežné opatrenie nariadi súd na návrh (§ 75 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej, je dôvode podozrivý z násillia.

Z ustanovenia § 75 ods. 5 veta druhá O.s.p. vyplýva, že ak súd rozhoduje o návrhu na vydanie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g/, rozhodne najneskôr do 48 hodín od doručenia návrhu, ktorý má náležitosti podľa odseku 2; do plynutia lehoty sa nezapočítava sobota, nedeľa, alebo sviatok.

Zmyslom predbežného opatrenia, je dočasná úprava pomerov účastníkov, pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o jeho vydanie žiada, tak v rámci ústavných a zákonných pravidiel aj tomu, voči komu predbežné opatrenie smeruje. Ochrana toho, proti komu má navrhované predbežné opatrenie smerovať, však nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov druhej strany, teda toho, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada. Aj na vydanie predbežného opatrenia, sú kladené požiadavky vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu. To znamená, že musí mať zákonný podklad, rozhodnutie musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle.

Pred nariadením predbežného opatrenia, nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov, zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť, sa mu vzhľadom na všetky okolnosti, javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení predbežného

opatrenia, teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabránuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo, ani jemu zodpovedajúca povinnosť, nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou, urobenou vo forme predbežného opatrenia, sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy, v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Pred nariadením predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p., preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov, zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí, ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia, sa v prípadoch podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p., preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

Aplikácia predbežného opatrenia v zmysle § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p., je veľmi aktuálnym a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia. V jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násillnej osoby - sa ohrozenej osobe, poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej, nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydli s násillnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi takejto osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadaním náhradného ubytovania.

Násillie je možno vo všeobecnosti definovať, ako úmyselné použitie fyzickej sily, alebo moci, buď len pravdepodobne hrozené, alebo skutočné, proti osobe, alebo proti určitej skupine, alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok, alebo má vysokú pravdepodobnosť poranenia, smrť, psychickú škodu, maldevelopment a podobne.

Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek aktoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou. Násillie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násillia, nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie si obeť.

Predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia v tomto zmysle, je teda to, že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násillia, predovšetkým fyzického násillia, hoci sa nedá vylúčiť, ani psychické týranie. Dôvodnosť podozrenia, nemá kvalitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania, alebo priestupkového konania, osvedčenie takéhoto podozrenia, môže vyplývať napr. aj z tvrdení manželky, prípadne z predložených relevantných listinných dôkazov.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že účastníci konania sú manželia, aktuálne v dôsledku navrhovateľkou podaného návrhu na rozvod ich manželstva, v rozvodovom konaní. Sú spoločnými nájomníkmi bytu na adrese Z.. XXXX/X na X. V., P. v K. V.. Aktuálne byt spoločne neužívajú, po tom, ako navrhovateľka v dôsledku správania odporcu, tohto odmietla do bytu pustiť. Podala na odporcu trestné oznámenie za ublíženie na zdraví a za zločin znásillnenia a nebezpečného vyhrážania. Predmetné konania doposiaľ nie sú ukončené. Z lekárskeho správ Q. vyplýva, že navrhovateľka je liečená na psychiatrickej ambulancii pre stavy úzkosti a strachu, pričom nie je vylúčené, že na tomto sa môžu podieľať aj aktuálne vážne narušené vzťahy medzi účastníkmi konania, pričom samotná navrhovateľka tvrdí, že zo správania odporcu má veľký strach, obáva sa, že tento jej fyzicky ublíži, ktorý stav sa negatívne premieta aj vo vzťahu k maloletým deťom. V konaní predložila listinné doklady, preukazujúce podanie ňou tvrdených trestných oznámení. Odporca nepoprel, že v minulosti ju fyzicky napadol, ako aj jej matku. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd, zhodne so súdom prvého stupňa, na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že predložené listinné dôkazy, dostatočne osvedčujú naplnenie hypotézy uvedenej v ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p., t.j., že odporca je vo vzťahu k navrhovateľke dôvodne podozrivý z násillia, čím je daná existencia dôvodov pre využitie inštitútu

predbežného opatrenia tak, ako to navrhovateľka svojím návrhom žiadala. Právo na ochranu života a zdravia, ktoré by mohlo byť odporcom ohrozované, má absolútnu povahu, je teda silnejšie ako prípadné právo odporcu, vyplývajúce mu zo spoločného nájmu bytu a vzhľadom na zistené skutočnosti, aj podľa názoru odvolacieho súdu, je potrebné v záujme ochrany navrhovateľky, právo odporcu vo vzťahu k predmetnému bytu obmedziť. Pokiaľ odporca v odvolaní uvádza, že súd prvého stupňa rozhodoval bez toho, aby náležite zistil skutkový stav, nie je jeho námietka opodstatnená, pretože ako už bolo uvedené vyššie, v rámci konania o nariadenie predbežného opatrenia, vzhľadom na účel a zmysel využitia tohto inštitútu, spočívajúci v jeho rýchlej a efektívnej dočasnej úprave pomerov, vykonávanie dokazovania v rozsahu, ako je tomu vo veci samej, nie je možné. Všetky odporcom tvrdené skutočnosti, budú nepochybné predmetom dokazovania vo veci samej.

S poukazom na vyššie uvedené, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti nariadenia predbežného opatrenia, ako vecne správne za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil s tým, že v časti vymedzenia doby, po ktorú má predbežné opatrenie trvať, rozhodnutie súdu prvého stupňa za použitia § 220 O.s.p. zmenil tak, že toto bude trvať do právoplatnosti rozhodnutia súdu o návrhu navrhovateľky na vylúčenie odporcu z užívania bytu a súčasne uložil navrhovateľke povinnosť v stanovenej lehote, podať návrh vo veci samej, ktorým je návrh na obmedzenie, prípadne vylúčenie odporcu z užívania bytu, čo je v súlade s ust. § 705a Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie rovnako ako v prípade bytov, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (§ 146 ods. 2 OZ), o ktorý prípad v preskúmvanej veci nejde, tak aj v súvislosti so spoločným nájomom bytov, slúži na ochranu týraných osôb v bytoch, hlavným cieľom ktorého je, aby z bytu bolo možné vysťahovať osobu, ktorá psychicky, alebo fyzicky týra manžela alebo aj bývalého manžela, ktorý má aj po rozvode právo v byte bývať. Z uvedeného vyplýva, že nie je v súlade s hmotným právom, podmieňovať nariadenie predbežného opatrenia podľa ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. podaním návrhu na rozvod manželstva tak, ako to vo svojom rozhodnutí urobil súd prvého stupňa. Podľa ustanovenia § 77 ods. 1 písm. a/ O.s.p., predbežné opatrenie zanikne zo zákona aj vtedy, ak navrhovateľka v určenej lehote, nepodá návrh na začatie konania tak, ako jej to súd uložil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1 v spojitosti s § 142 ods. 1 O.s.p., pričom navrhovateľke, ako úspešnej v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože táto si trovy v odvolacom konaní neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.